

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 157/22

V Lucemburku dne 20. září 2022

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-339/20 | VD a C-397/20 | SR

Provozovatelé služeb elektronických komunikací nemohou preventivně provádět plošné a nerozlišující uchovávání provozních údajů po dobu jednoho roku ode dne, kdy byly zaznamenány, pro účely boje proti protiprávním jednáním spočívajícím ve zneužívání trhu, mezi něž patří i obchodování zasvěcených osob

Vnitrostátní soud kromě toho nemůže časově omezit účinky prohlášení neplatnosti vnitrostátního právního předpisu, který takové uchovávání stanoví

Ve Francii byla proti VD a SR zahájena trestní řízení pro trestné činy obchodování zasvěcených osob, podílnictví na obchodování zasvěcených osob, účastenství, podplácení a praní peněz. Základem těchto řízení byly osobní údaje z telefonických hovorů VD a SR, které vznikly v rámci poskytování služeb elektronických komunikací a vyšetřujícímu soudci je sdělil Autorité des marchés financiers (Úřad pro finanční trhy, ÚFT) poté, co v dané věci provedl vyšetřování.

VD a SR podali proti dvěma rozsudkům cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži, Francie) kasační stížnost u Cour de cassation (Kasační soud, Francie), u něhož s odkazem na judikaturu Soudního dvora¹ namítali, že ÚFT vycházel při shromažďování uvedených údajů z vnitrostátních ustanovení, která nejsou v souladu s unijním právem, jelikož počítají s plošným a nerozlišujícím uchováváním údajů o připojení a nikterak neomezují pravomoc vyšetřovatelů ÚFT vyžádat si uchovávané údaje.

Cour de cassation (Kasační soud) se Soudního dvora v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v podstatě dotázal, zda lze sladit relevantní ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích², ve spojení s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“)³, s ustanoveními vyplývajícími ze směrnice o zneužívání trhu⁴ a z nařízení o zneužívání trhu⁵, a to v rámci vnitrostátních legislativních opatření, která preventivně stanoví, že provozovatelé služeb elektronických komunikací mají pro účely boje proti protiprávním jednáním spočívajícím ve zneužívání trhu, mezi něž patří i obchodování zasvěcených osob, povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních údajů po dobu jednoho roku ode dne, kdy byly zaznamenány. V případě, že by vyšlo najevo, že dotčené vnitrostátní právní předpisy nejsou v souladu s unijním právem, předkládající soud se táže, zda je třeba dočasně

¹ Rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Tele2 Sverige a Watson a další, [C-203/15 a C-698/15](#) (viz rovněž [TZ č. 145/16](#)).

² Článek 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. 2002, L 201, s. 37; Zvl. vyd. 13/29, s. 514; oprava Úř. věst. 2014, L 290, s. 11), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009 (Úř. věst. 2009, L 337, s. 11).

³ Konkrétně s články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny.

⁴ Článek 12 odst. 2 písm. a) a d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (Úř. věst. 2003, L 96, s. 16; Zvl. vyd. 06/04, s. 367).

⁵ Článek 23 odst. 2 písm. g) a h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice 2003/6 a směrníc Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. 2014, L 173, s. 1).

zachovat účinky těchto právních předpisů, a to ve snaze zabránit právní nejistotě a umožnit využití údajů uchovávaných na základě těchto právních předpisů pro účely odhalování a stíhání protiprávního jednání spočívajícího v obchodování zasvěcených osob.

Soudní dvůr v dnešním rozsudku zaprvé konstatoval, že **směrnice o zneužívání trhu ani nařízení o zneužívání trhu nemohou představovat právní základ obecné povinnosti uchovávat záznamy o datových přenosech v držení provozovatelů služeb elektronických komunikací za účelem výkonu pravomocí svěřených příslušným finančním orgánům na základě těchto právních nástrojů.**

Zadruhé Soudní dvůr připomněl, že **směrnice o soukromí a elektronických komunikacích představuje v oblasti uchovávání a obecněji zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací referenční akt.** Tato směrnice se tedy vztahuje i na záznamy o datových přenosech v držení provozovatelů služeb elektronických komunikací, které mohou příslušné finanční orgány od těchto provozovatelů požadovat ve smyslu směrnice o zneužívání trhu a nařízení o zneužívání trhu. Legalita zpracování záznamů v držení provozovatelů služeb elektronických komunikací se proto musí posuzovat s ohledem na **podmínky stanovené ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích, jak ji vykládá Soudní dvůr.**

Soudní dvůr tedy rozhodl, že směrnice o zneužívání trhu a nařízení o zneužívání trhu, ve spojení se směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích a ve světle Listiny, **neumožňují, aby provozovatelé služeb elektronických komunikací prováděli plošné a nerozlišující uchovávání provozních údajů po dobu jednoho roku ode dne, kdy byly zaznamenány, pro účely boje proti protiprávním jednáním spočívajícím ve zneužívání trhu, mezi něž patří i obchodování zasvěcených osob.**

Soudní dvůr zatřetí potvrdil svoji judikaturu, podle níž unijní právo brání tomu, aby vnitrostátní soud časově omezil účinky prohlášení neplatnosti, které musí učinit na základě vnitrostátního práva ve vztahu k vnitrostátním právním předpisům, jež ukládají poskytovatelům služeb elektronických komunikací plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů, a to z důvodu neslučitelnosti těchto právních předpisů se směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích.

Soudní dvůr ovšem připomněl, že přípustnost důkazů získaných prostřednictvím takového uchovávání **je podle zásady procesní autonomie členských států věcí vnitrostátního práva, s výhradou dodržení zejména zásad rovnocennosti a efektivity.** Posledně uvedená zásada ukládá vnitrostátnímu trestnímu soudu, aby **nepřihlížel k informacím a důkazům, které byly získány prostřednictvím plošného a nerozlišujícího uchovávání neslučitelného s unijním právem, pokud se dotčené osoby nemohou k těmto informacím a důkazům, které spadají do oblasti, jež se vymyká znalosti soudu, a mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit posouzení skutkového stavu, účinně vyjádřit.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) a [shrnutí](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte připojeni!

